

Obviněná

[REDACTED]
[REDACTED]

Vyřizuje:

Mgr. Jan Jankovec
Počet listů/stran: 2/4
Datum: 20.11.2025

Č. j.:
MHMP 1257439/2025
Sp. zn.:
S-MHMP 1054534/2025

ROZHODNUTÍ

Magistrát hlavního města Prahy, odbor živnostenský a občanskosprávní, v souladu s ustanoveními § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů a § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, coby odvolací správní orgán, přezkoumal na základě odvolání obviněné [REDACTED] rozhodnutí Městské části Praha – Dolní Chabry, komise pro projednávání přestupků, vydané dne 01.08.2025, pod sp. zn.: MCPCH 00225/2025, v její přestupkové věci a rozhodl v odvolacím správním řízení takto:

Podle ustanovení § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, se rozhodnutí správního orgánu prvního stupně zrušuje a věc se vrací k novému projednání správnímu orgánu, který napadené rozhodnutí vydal.

Odůvodnění

Svrchu uvedeným rozhodnutím Městská část Praha – Dolní Chabry, komise pro projednávání přestupků, (dále jen „nalézací správní orgán“), uznala [REDACTED] (dále jen „obviněná“) vinnou ze spáchání přestupku proti veřejnému pořádku porušením nočního klidu podle § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "ZNP"), kterého se měla úmyslně dopustit dne 15.01. 2025 tím, že v době od 22:04 hodin na adrese Počeradská u č.p. 588/6 v Praze 8 v Dolních Chabrech měla opakovaně pouštět hlasitou hudbu, která měla rušit sousedy bydlící v téže ulici a stále v pozdějších hodinách měla pokračovat v rušení nočního klidu.

Za spáchání tohoto údajného přestupku nalézací správní orgán uložil obviněné podle ustanovení § 5 odst. 3 ZNP pokutu ve výši 2.500,-Kč a spolu s tím jí podle ustanovení § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "ZOP"), uložil povinnost nahradit náklady řízení ve výši 2.500,- Kč.

Dále v tomto výroku napadeného rozhodnutí nalézací správní orgán obviněnou poučoval o tom, že paušální částku nákladů řízení je možno z důvodu hodného zvláštního zřetele na požádání snížit a dále i o způsobech, kterými lze takovou žádost uplatnit.

Proti tomuto rozhodnutí nalézacího správního orgánu podala obviněná v zákonné lhůtě odvolání, v němž především namítala, že hudbu neměla pouštět ona, ale její bývalý [REDAKCE]. Spolu s tím dále vyjádřila nesouhlas s tím, aby bylo bráno v potaz, že má mít přestupkové záznamy.

Magistrát hlavního města Prahy přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy v plném rozsahu podle ustanovení § 98 odst. 1 ZOP a dospěl k těmto zjištěním a závěrům:

1. *Ustanovení § 79 odst. 5 (poslední věta) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "SŘ"), zakládá možnost na požádání v případech hodných zvláštního zřetele snížit výši paušální částky náhrady nákladů řízení.*

Z povahy věci je zřejmé, že taková žádost se podává dříve, než je rozhodováno o náhradě nákladů řízení. Nalézací správní orgán tak měl o takové možnosti poučit obviněnou již v rámci řízení v prvním stupni (nejpřípadněji tedy v poučení zasílané obviněné spolu s oznámením o zahájení řízení a předvolání k ústnímu jednání). Z předloženého spisu však vyplývá, že nalézací správní orgán tak neučinil a následné poučení o takovém oprávnění již po samotném rozhodnutí ve výrokové části rozhodnutí je tak nutno považovat za opožděné a nemístné.

2. *Ve smyslu ustanovení § 93 odst. 1 písm. a) ZOP musí výrok rozhodnutí o přestupku, jímž je obviněný z přestupku uznán vinným, obsahovat (mimo jiné) jednoznačný a nezaměnitelný popis skutku s označením času a způsobu jeho spáchání.*

Jak vyplývá z výše citovaného výroku o vině napadeného rozhodnutí, tak nalézací správní orgán uznal obviněnou vinnou ze spáchání přestupku proti veřejnému pořádku porušením nočního klidu, kterého se měla úmyslně dopustit dne 15.01. 2025 tím, že v době od 22:04 hodin měla opakovaně pouštět hlasitou hudbu, která měla rušit sousedy bydlící v téže ulici a stále v pozdějších hodinách měla pokračovat v rušení nočního klidu.

Takový výrok o vině však odvolací správní orgán nepovažuje za plně souladný s výše citovaným ustanovením.

Z citovaného popisu skutku je podle odvolacího správního orgánu zřejmé, že obviněná měla porušit noční klid opakovaným pouštěním hlasité hudby, které započalo po 22 hodině. Jestliže však dále nalézací správní orgán klade obviněné za vinu, že měla i dále pokračovat v rušení nočního klidu, není již z takového popisu zřejmé, zda měla noční klid rušit i dále pouštěním hlasité hudby a kdy takové rušení vlastně mělo skončit. Ze svědeckých výpovědí [REDAKCE] a potažmo i úředního záznamu orgánu policie nalézací správní orgán zjistil, že obviněná měla porušit noční klid nejméně ještě půl hodiny po půlnoci (tj. již dne 16.01. 2025). Odvolacímu správnímu orgánu tak není zřejmé, pro jaké důvody nalézací správní orgán rozhodl, že obviněná se porušení nočního klidu měla dopustit toliko dne 15.01.2025.

3. *Ustanovení § 68 odst. 3 SŘ zakládá správním orgánům povinnost v odůvodnění rozhodnutí uvést důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se řídily při jejich*

hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se vypořádaly s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

V rozporu s tímto ustanovením však z odůvodnění napadeného rozhodnutí není možno zjistit, pro jaké důvody dospěl nalézací správní orgán k právnímu závěru o úmyslném zavinění údajného přestupku obviněné.

4. Ze svrchu citovaného výroku o druhu a výměře správního trestu napadeného rozhodnutí vyplynulo, že nalézací správní orgán za spáchání přestupku jako správní trest uložil obviněné pokutu ve výši 2.500,- Kč.

Podle ustanovení § 37 ZOP jsou správní orgány při určení druhu a výměry správního trestu povinny přihlídnout především k povaze a závažnosti přestupku, k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem. I výrok o druhu a výměře správního trestu tak musí vycházet ve smyslu § 3 a § 68 odst. 3 SŘ ze spolehlivě zjištěného stavu věci a být řádným a přesvědčivým způsobem odůvodněn tak, aby bylo možno přezkoumat, zda uložený druh a výměra správního trestu skutečně odpovídá míře společenské škodlivosti posuzovaného přestupkového jednání.

Druh a výměru uloženého správního trestu však nalézací správní orgán odůvodňoval pouze poukazem na to, že opis evidence přestupků obviněné není „čistý, ale obsahuje více zápisů z posledních několika let“.

Na podkladě jediné okolnosti však podle odvolacího správního orgánu nelze dojít ke spolehlivému závěru o míře společenské škodlivosti údajného přestupkového jednání obviněné pro určení odpovídajícího druhu a výměry správního trestu.

Jak vyplývá z výše uvedeného, tak v této souvislosti obviněná ve svém odvolání vyjádřila nesouhlas s tím, „aby bylo bráno v potaz, že má mít přestupkové záznamy“.

K tomuto jejímu nesouhlasu odvolací správní orgán uvádí, že v případě měla-li obviněná v minulosti spáchat přestupky, které jsou zaznamenány v evidenci přestupků, je na místě považovat takové zjištění za neopominutelné právě při ukládání správního trestu, kdy opakované spáchání přestupku je u některých přestupků důvodem pro ukládání správních trestů pokuty ve zvýšené výměře (například § 5 odst. 4 ZNP) anebo přitěžující okolností (§ 40 písm. c) ZNP) či okolností charakterizující osobnost pachatele přestupku. Nicméně v této souvislosti odvolací správní orgán podotýká, že i tuto okolnost (tj. prokázané opakované spáchání přestupků) je nutno náležitě hodnotit. Za nedostatečný tak považuje odvolací správní orgán pouhý poukaz nalézacího správního orgánu na přestupkové záznamy v evidenci přestupků, aniž by hodnotil a odůvodnil, do jaké míry taková okolnost může být důvodně okolností pachatele opakovaného přestupku skutečně přitěžující. V tomto ohledu by tak správní orgány měly například hodnotit dobu, která uplynula od potrestání za předchozí přestupek (a poměřit ji tak například k délce promlčecí doby či analogicky zohlednit dobu, po níž jsou ze zákona zahlazovány tresty uložené v trestním řízení). Obdobně by tak měly správní orgány hodnotit, do jaké míry spolu předchozí a opakovaný přestupek může vlastně věcně souviset.

5. Z úřední činnosti odvolací správní orgán dále zjistil, že nalézací správní orgán proti obviněné souběžně zahájil a vedl pod sp. zn.: MCPCH 002000/2025 přestupkové řízení pro obvinění ze spáchání přestupků proti občanskému soužití a proti majetku, kterých se měla obviněná dopustit na stejném místě dne 26.12.2024.

Ustanovení § 88 odst. 1 SŘ zakládá, že pokud se podezřelý dopustil více přestupků, jejichž skutková podstata se týká porušení právních povinností vyskytujících se ve stejné oblasti veřejné správy, a k jejich projednání je příslušný též správní orgán, projednají se ve společném řízení.

Z uvedeného tak podle odvolacího správního orgánu vyplývá, že nalézací správní orgán byl povinen o všech těchto přestupcích obviněné vést společné řízení.

Následkem takového vadného postupu nalézacího správního orgánu byla skutečnost, že nalézací správní orgán neukládal obviněné správní trest podle (obviněné příznivějších) zásad pro ukládání správních trestů za více přestupků založených v § 41 ZOP a stejně tak i diskriminační uložení dvou náhrad nákladů řízení v paušální výši 2.500,- Kč místo pouze jedné takové náhrady v případě náležitého důsledného vedení toliko jediného společného řízení o všech předmětných údajných přestupcích obviněné.

6. Z předloženého spisu odvolací správní orgán zjistil, že nalézací správní orgán považoval za účastníky řízení vedle obviněné [REDAKCE] coby poškozené.

Podle § 70 odst. 2 ZOP se osoba, které byla spácháním přestupku způsobena škoda nebo na jejíž úkor se obviněný spácháním přestupku bezdůvodně obohatil, stává poškozeným uplatněním nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení.

Jak však vyplývá z předloženého spisu, tak žádná osoba v přezkoumávaném řízení neuplatnila nárok na náhradu škody. Jestliže tedy nalézací správní orgán výše jmenovaným osobám přiznával při zahájení řízení procesněprávní postavení účastníků řízení, nebyl takový postup souladný se zákonem. Nicméně nalézací správní orgán následně při ústním jednání již těmto osobám přiznával náležité procesněprávní postavení toliko ve formě svědků, protože taková vada v řízení neměla žádný vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy.

7. Pro shora uvedené tak odvolací správní orgán prohlašuje, že napadené rozhodnutí posoudil jako rozhodnutí, které nebylo náležitým a přesvědčivým způsobem v plném rozsahu odůvodněno a bylo zatíženo podstatnou vadou řízení.

Odvolací správní orgán tak byl nucen napadené rozhodnutí zrušit a věc nalézacímu správnímu orgánu vrátit k novému projednání a rozhodnutí, v jehož rámci bude povinen odstranit shora uvedené nedostatky a vypořádat se s námitkami uplatněnými obviněnou v jejím odvolání.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 SŘ nelze dále odvolat.

Mgr. Pavel Štefaňák
ředitel odboru živnostenského a občanskosprávního